

Publicerad 2014-10-20 16:33 av lodjuret/seglare

Personerna i kortfilmen har inga som helst motsvarigheter i en sådan där som verklighet nära dig. Ety de är verkliga karaktärer och även om de är kända av andra där de varit är de ändå som okända för någon som just du.

Kortversionen II

De kom släntrande ut från hotellet i sena kvällen efter några gemensamma drinkar i baren. Claes Ohlsson med den vidbrättade hatten uppskjuten i pannan och Ralfina Skedströmer med bara solglasögon av pilottyp. De stannade i hörnet av Valdermars gata och Någontingvägen, såg upp mot fullmånen och tog farväl av varandra med sådana ord, ödesmättade liksom. Någonstans i kvällen hördes en hund skälla.

Claes Ohlssons ord vibrerade av känslor när han yttrade

- Låt bli att involvera påven nästa gång.
- Vad menar du, svarade Ralfina med skakad röst.
- Jo, varje gång du tar med en person, som i vanliga fall bör kunna ses om närmast ousmbärlig för de kvarvarande på platsen ni lämnar, i dina planer är det så gott som säkert att den är den vilken råkar som allra mest illa ut.

Hon gav mig en sådan där lång blick med till hälften slutna ögon innan hon vände på klacken och avläsade sig med ödesdigra steg in i svarta natten.

Staden var full av ljud. Ändå hördes bara ljudet av de där klackarna och de av regnet ännu våta kullerstenarna blänkte i gatlyktornas sken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten